

Viết cho Mùa Vọng 2021

Các bạn thân mến,

Mùa Vọng năm nay của người Cơ Đốc giáo bắt đầu từ Chúa Nhật. 28.11 cho đến ngày 24.12 trước đêm Giáng Sinh, với một lớp tuyết mỏng trong sân vườn sáng nay được yếm trợ thêm bởi tiếng chuông nhà thờ ngày chúa nhật. Ngoài trời âm độ, nhưng sự tĩnh lặng, trông chờ, hy vọng những điều an lành sắp đến chắc sẽ làm mọi người ấm lòng, yên an. Mùa Vọng đối với tôi là cơ hội tỉnh thức, quan tâm nhiều hơn, để dành thêm chút thì giờ nhìn lại mình thêm sâu hơn, và vì còn lẩn trôi trong xã hội nên tôi cũng không thoát khỏi những phút giây trông mong, ngưỡng mộ...hay có thể diễn tả là ngưỡng vọng, nhìn lên hướng trên cao với lòng mong mỏi...như ông bà ta ngày xưa có câu „Vọng bái hay vọng nhựt vào ngày rằm âm lịch“

Vì tu tập rất sơ sót, tôi hay dựa vào những cột mốc sinh hoạt ngoài đời hay từ các đạo giáo để tạo cơ hội giúp mình dừng lại, tẩy sạch bớt những tạp niệm, định kiến, thành kiến...những quan niệm lệch lạc về mình và tha nhân hầu có cái nhìn đúng đắn, trung thực, tránh bản thân không bị ô nhiễm do nhiều ham muốn đam mê dục vọng, làm nô lệ cho tội lỗi. Sự thanh lọc này cũng là hành vi tự cứu độ mình trước khi có thể giúp được người khác.

Nhìn chung quanh, phần đông ai cũng ham mê tạo dựng cho mình một sự nghiệp, tranh dành uy tín, chức vụ cao hơn, sáng giá hơn, được mọi người nể phục hơn....chứ ít có ai thích sống âm thầm, hiền lành, khiêm tốn, vui vẻ chịu khó, chịu cực, đôi khi còn chịu khinh khi, chịu quên lãng để phụng sự cho tha nhân...và rồi khi xuôi tay, chẳng ai còn nhớ đến! những người đi sau chẳng biết ta là ai, hiện hữu hay không hiện hữu cũng vậy. Cho nên Mùa Vọng đối với tôi là cơ hội để tôi trở về với chính mình nhiều hơn, để nhìn lại mình, hoán cải, sửa đổi và tu chỉnh cách sống của mình qua thân, miệng, ý để làm cho bản thân mình trước tiên được định hướng thiện lành, có được cuộc sống chân thật hơn, khiêm tốn hơn, yêu thương hơn, cao đẹp và an bình hơn.

Mà thật vậy, Mùa Vọng giúp ta có cơ hội tạm dừng lại để chuẩn bị tấm lòng biết ơn sâu sắc đến tổ tiên, ông bà cha mẹ, anh chị em....đất trời vạn vật đã cho ta có mặt trong đời này và nuôi dưỡng ta cho đến ngày hôm nay.

Dừng lại để tập trung, hướng đến những điều ta hằng mong ước, nhìn lại những gì đã làm bấy lâu nay với những kết quả đúng sai của nó, để tìm rõ được những gì quan trọng, cần thiết có chức năng nuôi dưỡng thân tâm ngày một hướng thiện và nhận ra luôn cả những gì luôn cám dỗ, không cần thiết hoặc có thể bào mòn những hạt giống tốt lành đang có sẵn

trong ta. Ông bà ta luôn nói: „Nhân chi sơ tánh bổn thiện“ là vậy. Ta nên nhìn cho kỹ để chăm sóc và phát triển nó thêm lên.

Những ngày của Mùa Vọng cũng có công năng thúc đẩy đức tin của ta được tăng trưởng. Dùng Chánh Niệm soi rọi thân tâm, sống theo lời Bụt dạy giúp ta thấy từng cái sai trật qua mọi sinh hoạt hằng ngày. Thờ phượng không phải chỉ là lầu lầu những bài kinh, câu kệ, những vái lạy cầu xin mà với tôi, đây là một không gian riêng cho tôi để có cơ hội ngồi dưới chân Bụt, nhìn Bụt, thưa chuyện với Bụt, và nhất là được phép mở rộng tâm hồn khao khát hướng thượng của mình ra để Bụt đổ đầy sự thương yêu và hiểu biết, giúp tôi thân mật, gần gũi với Người hơn, làm mới như Người hơn. Mặc dù tôi vẫn luôn sống trong cái thế giới với nhiều nỗi sợ hãi, đau thương mất mát, nhưng niềm tin được Người nắm lấy tay giúp tôi vẫn thờ an và bước yên. Xã hội bên ngoài đang gặp nhiều khó khăn cả thân lẫn tâm, một bức tranh lớn với đầy nỗi đau đớn, mất mát...cho tôi thấy sự cần thiết của Mùa Vọng mà tôi đang có được, xin hãy mở rộng tâm hồn để đón Bụt đi vào, để có một lúc nào đó, ta có được cảm nhận: ta có Bụt buổi sáng tinh mơ, ta có Bụt buổi trưa hối hả, buổi chiều mệt mỏi ...cho đến buổi tối nhẹ nhàng...Và rồi khi đã có Bụt bên ta, bụi trần sẽ không còn nơi để bám, mọi vướng mắc, muộn phiền dần dần cũng không còn lý do có mặt nữa...và khi Bụt được xem là tri kỷ của ta rồi thì hà tất phải khúc mắc hay giữ mãi những tảng băng tảng đá chi nữa trong lòng, phải chạy lung tung hỏi người này, xin người nọ ban cho mình một chứng chỉ công nhận nào đó...Mình biết, Bụt trong mình biết, đất trời biết là đủ lắm rồi. Theo thiên ý, cái câu nói hay tờ giấy chứng nhận có giá trị đúng đắn nhất là trạng thái, cung cách đối xử trở lại của những người mà lâu nay mình có mối quan hệ với mình, tuy rằng cũng còn tùy thuộc vào các yếu tố cảm tính khác nữa và trên đời, không có cái gì chắc mẽm 100%. Mọi duyên đến rồi duyên sẽ đi....Nếu thiệt sự đã buông xuống được thì chắc chắn lòng sẽ dần được nhẹ tênh...Con thuyền đời sẽ thong dong theo dòng chảy thời gian, dù qua gềnh qua thác hay bị tấp vào vũng lầy, ruộng cạn, nương dâu....cuối cùng thì phía trước vẫn là Biển Mẹ hiền hòa mệnh mông muôn thuở đón chào.

Xin hãy thu xếp thì giờ để được sống tỉnh thức trong bốn tuần lễ này nếu có thể, sống đúng với phẩm giá của con người. Nghe theo lời Thầy Cô, đừng gian ác, đừng buông mình theo thói đời đầy tội lỗi, thả trôi theo những tham ái dục vọng. Gạn lọc đục trong để sống theo luân thường đạo lý, theo đường ngay nẻo chính của Chân Thiện Mỹ. Tỉnh thức sống cùng chánh niệm để có những hành xử với tha nhân như ánh trăng hiền hòa của Mẹ đất đêm rằm, như ánh nắng vàng ấm áp của Trời Cha buổi ban mai. Có dài dòng cách mấy thì cũng chỉ tóm gọn trong bốn câu kệ của Sư Ông yêu kính mà tôi luôn còn được nhìn thấy mỗi sáng thức dậy:

Thức dậy miệng mỉm cười. Hăm bốn giờ tinh khôi. Xin nguyện sống trọn vẹn. Mắt thương nhìn cuộc đời.

Mến chúc các bạn một Mùa Vọng thật an lành và hạnh phúc.

Hiên trúc – Đầu Mùa Vọng 2021 (28.11)

Bông Lục Bình

www.vietnamvanhien.org